

Drugi del pogovora:

Akademski slikar, g. Mirko Rajnar

Ali zdaj sebe ocenjujete kot varnega voznika, kot divjega ali kot varčnega voznika?

Čim bolj poskušam biti previden voznik.

To ne pomeni, da sem počasen, ampak da sem previden v tej smeri, da poskušam predvidevati situacijo. Po moje je to tisto, kar je najbolj bistveno. Ko prideš do določene starosti, potem najverjetneje tudi lažje predvidevaš kaj se lahko zgodi.

To ni bojzljivost, to je čista previdnost. Na primer, peljem se včasih na avtocesti tudi 140 km/h in ne 130 km/h, ampak kaj več pa verjetno nikoli, ker tistih 10 ali 15 km/h si nekako pustim še možnost, več pa absolutno ne.

Ne zaradi tega, ker bi me lahko policisti ustavili, ampak zaradi tega, ker vem, da so določeni ljudje strašno nepredvidni, prehitvajo brez tega, da bi pogledali v retrovizor, ali brez smernega kazalca. Še posebej na avtocesti so taki zelo nevarni, predvsem za tiste, ki se peljejo zelo hitro na avtocesti in tam ne moreš reagirati absolutno nič. Tam si potem odvisen popolnoma od drugega. Se pravi varna vožnja je predvsem to, kot pravijo: »Ne, pazi, da koga ne ubiješ, pazi, da tebe ne ubijejo na cesti.«

To je bolj moja filozofija, čeprav je v prometu na žalost vse mogoče.

Ampak je pa najverjetneje procentualno manj možnosti, če si ti previden, kot pa če sta dva nepredvidna, takrat je nesreča hitro tu.

Jaz bi priporočal mladim voznikom, naj poskušajo čim bolj upoštevati te varnostne predpise, ker dejansko velike kazni niso tako velik problem, kot ko se resnično nekaj zgodi na cesti in imaš lahko na vesti kakšno življenje ali kakšnega človeka.

Tisto je potem prava kazen, najverjetneje za celo življenje. Tisto kar oni »pokasirajo«, se plača in to je to.